

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Město Kryry**, IČO: 00265080
sídlem Hlavní 1, 439 81 Kryry
zastoupený Mgr. Ondřejem Mánkem, advokátem
sídlem náměstí Republiky 1081/7, 110 00 Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2026, č. j. MV-175915-5/VS-2025,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Žalobě **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2026, č. j. MV-175915-5/VS-2025, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 10. 2. 2026, č. j. KUUK/029359/2026 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím krajský úřad podle § 24 odst. 3 zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách (dále jen „zákon o veřejných sbírkách“), rozhodl o odvedení nevyužitého čistého výtěžku veřejné sbírky s názvem „Podpora místní části Stebno města Kryry poničené živelnou pohromou na obnovu majetku státu, města a ostatních osob“ (dále jen „sbírka“), konané žalobcem, ve výši 9 207 023,40 Kč, do rozpočtu Ústeckého kraje a o jeho použití ve Fondu pro mimořádné události Ústeckého kraje.
2. Žalobce též navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil především tím, že výkon napadeného rozhodnutí by pro žalobce znamenal větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout žalovanému. Pokud by došlo k odvedení částky 9 207 023,40 Kč do Fondu pro mimořádné události Ústeckého kraje, pak by v případě úspěchu žalobce v tomto řízení došlo ke zbytečnému zásahu do rozpočtu Ústeckého kraje. Současně poukázal na to, že s ohledem na povinnost postupovat s péčí řádného

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

hospodáře by krajský úřad s těmito prostředky neměl až do pravomocného skončení tohoto soudního řízení disponovat. Dále žalobce uvedl, že o případném vrácení uvedených prostředků by muselo rozhodovat zastupitelstvo Ústeckého kraje, přičemž v případě neschválení by byl kraj nucen vracet prostředky z jiných rozpočtových položek, což by bylo v rozporu s principem dobré správy. Žalobce rovněž upozornil, že neprodlené odvedení nevyužitého čistého výtěžku veřejné sbírky do rozpočtu Ústeckého kraje by mu fakticky znemožnilo využít všechny právní prostředky, včetně případného zahájení dalších řízení ve věci předmětné veřejné sbírky, které by mohly vést k nalezení řešení v souladu s vůlí dárců a veřejným zájmem na úrovni městské samosprávy. Dodal, že přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť by pouze dočasně zachoval stávající stav do rozhodnutí nadepsaného soudu.

3. V doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby ze dne 19. 5. 2026 žalobce uvedl, že tímto doplněním dokládá splnění všech zákonných podmínek pro jeho přiznání. Nejprve poukázal na splnění procesních podmínek, neboť návrh podal jako aktivně legitimovaná osoba, a to současně se žalobou a v průběhu řízení, přičemž uhradil příslušný soudní poplatek. Dále zdůraznil, že mu hrozí závažná újma spočívající v nenávratném zániku sbírky, k němuž by došlo v důsledku odvodu nepoužitého výtěžku ve výši 9 207 023,40 Kč do rozpočtu Ústeckého kraje, čímž by současně ztratil možnost využít tento výtěžek způsobem jím navrhovaným. Uvedl rovněž, že v případě jeho úspěchu ve věci samé by již nebylo možné sbírku obnovit ani jinak zhojit její zánik, neboť právní úprava neumožňuje obnovu sbírky po jejím zániku ani další nakládání s výtěžkem. V této souvislosti poukázal na to, že zákon o veřejných sbírkách nezná institut obnovy veřejné sbírky po jejím zániku v důsledku použití celého nepoužitého výtěžku. Současně připomněl, že účelem přiznání odkladného účinku žalobě je zabránit nastoupení účinků ze zákona o veřejných sbírkách spočívajících v nevratném zániku sbírky. Žalobce má za to, že mezi napadeným rozhodnutím a vznikem této újmy existuje přímá příčinná souvislost, neboť uložená povinnost vede k nenávratnému zániku sbírky. Dále uvedl, že přiznáním odkladného účinku nevznikne újma jiným osobám, včetně žalované, která jako odvolací orgán nemá pravomoc získat předmětný nepoužitý výtěžek do svého rozpočtu. Zároveň újma nevznikne ani krajskému úřadu, neboť Fond pro mimořádné události Ústeckého kraje podle veřejně dostupných informací aktuálně nevyžaduje financování. Žalobce rovněž upozornil, že v případě změny těchto okolností lze odkladný účinek kdykoli zrušit. Závěrem uvedl, že mu není znám konkrétní závažný veřejný zájem týkající se sbírky, s nímž by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu. Na podporu svých tvrzení ve vztahu k dalším krokům testu proporcionality odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131.
4. Žalovaný ve svém písemném vyjádření ze dne 15. 5. 2026 uvedl, že lze připustit, že se jedná o relativně významný zásah do majetkové sféry žalobce, nicméně nelze přehlédnout, že jde o finanční prostředky, s nimiž nemůže volně disponovat, neboť jsou vázány stanoveným účelem veřejné sbírky. Zdůraznil, že odvod těchto finančních prostředků do rozpočtu Ústeckého kraje umožní jejich využití podle § 24 odst. 3 zákona o veřejných sbírkách na obdobný veřejně prospěšný účel, bude-li to třeba, a to na základě rozhodnutí krajského úřadu. Dále uvedl, že v případě přiznání odkladného účinku žalobě by předmětné finanční prostředky zůstaly až do pravomocného rozhodnutí o žalobě „zafixovány“ na účtu žalobce bez reálné možnosti jejich využití, v čemž spatřuje rozpor s veřejným zájmem. Ten žalovaný spatřuje v bezodkladném využití prostředků ze sbírky na obdobný veřejně prospěšný účel

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

ze strany krajského úřadu. Závěrem konstatoval, že s návrhem na přiznání odkladného účinku žaloby nesouhlasí.

5. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
6. K přiznání odkladného účinku žalobě je nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění žalobce tvrdí a prokazuje k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, jako tomu je v předmětné věci ve vztahu k napadenému rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.
7. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě lze vyhovět.
8. Soud při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel z napadeného rozhodnutí, jímž byl žalobci vyměřen celkový odvod nepoužitého čistého výtěžku veřejné sbírky ve výši 9 207 023,40 Kč do rozpočtu Ústeckého kraje. Z uvedeného je tedy zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, majetek žalobce se Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

zmenší, čímž mu bude způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobce je tak dle soudu zjevná již ze samotného napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.

9. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť napadené rozhodnutí se týká „toliko“ žalobce.
10. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle § 73 odst. 2 s. ř. s.
11. Soud zde vzal v úvahu, že se jedná primárně o prostředky žalobce získané veřejnou sbírkou s názvem „Podpora místní části Stebno města Kryry poničené živelnou pohromou na obnovu majetku státu, města a ostatních osob“, jedná se tedy o prostředky přispěvatelů darované žalobci. Oproti tomu uložený odvod nevyužité části sbírky do rozpočtu Ústeckého kraje je důsledkem porušení povinnosti využít sbírku v plném rozsahu do stanoveného termínu, tedy nikoliv z důvodu porušení povinnosti vůči Ústeckému kraji. Ústeckému kraji tedy neodvedením prostředků nevzniká újma na prostředcích, se kterými by ve svém rozpočtu počítal. Žalobce nesmí s nepoužitým výtěžkem sbírky nakládat, a tak není ohrožen odvod do rozpočtu, který může být odveden i později. Je zde zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí, ale v daném případě nebude ohrožen, pouze odložen.
12. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek přiznal.
13. Současně je nutno podotknout, že podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Poukáže-li proto žalovaný či jiný subjekt na takové okolnosti následně, popř. toto zjistí sám soud, pak své původní rozhodnutí změní.
14. Výrokem II. usnesení poté soud žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
15. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1549001626.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Ústí nad Labem 26. května 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.